

Nova knjiga

Afera papež

Razmisli in sodeluj

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico

<http://razmisli.blog.si>, www.zrtve-cerkve.org

BREZPLAČNO

št. 10 - junij 2011 - letnik 5

Zoper papeža Benedikta XVI. vložena kazenska ovadba zaradi hudodelstev proti človeštvu

Na Mednarodno kazensko sodišče v Den Haagu sta v začetku tega leta dva nemška odvetnika vložila, v imenu šestih državljanov EU, kazensko ovadbo proti dr. Josephu Ratzingerju, papežu rimskokatoliške cerkve zaradi hudodelstev zoper človečnost po 7. členu Statuta Mednarodnega kazenskega sodišča.

V predgovoru h knjigi je dr. Sailer, eden izmed obeh avtorjev, zapisal: "Mnogi, ki bodo vzeli v roke ta tekst, si bodo mogoče začudeno pomeli oči: »Papeža spraviti na sodišče? Nora ideja!« Ne bo malo takšnih, ki se bodo vprašali: »Zakaj šele zdaj?« Cerkvi zvesti katoliki bodo ogorčeni, svobodomislci bodo občutili zadoščenje. Vzrok, da kazenska ovadba proti papežu zbuja emocije, leži v ovadeni osebi, ki jo imajo nekateri za Božjega namestnika, drugi pa za kneza teme. V tej pisni ovadbi na Mednarodno kazensko sodišče v Haagu on ni niti eno niti drugo, ampak enostavno »obdolženi dr. Joseph Ratzinger«, ki so mu očitani hudi zločini – nad spolno zlorabljenimi otroki s strani njegovih klerikov, nad ubitimi Afričani, ki jim je njegova prepoved uporabe kondomov prinesla smrt in nad cerkvenimi člani, ki jih je njegova totalitarna duhovščina zaslužila. Ovadbo sem kot odvetnik pripravil skupaj s svojim kolegom dr. Gertom-Joachimom Hetzlom, zavedajoč se, da je čas dozorel, da se končno neha s srednjeveško klečeplaznostjo pred cerkvenimi knezi in da se jih prav tako kot druge državljane pokliče na odgovornost, kadar storijo zločin. Ta spis posvečava vsem tistim, ki so pod nečloveškim cerkvenim regimentom pretrpeli hude duševne muke, vsem tistim, ki so umrli zaradi ljudomrzne »seksualne morale« starih mož v Rimu, in predvsem neštetim otrokom, ki so postali žrtve seksualnih zločinov klerikov. V okviru svoje odvetniške dejavnosti sva doživela, kako žrtve še kot odrasli trpijo zaradi svoje usode v otroštvu. Predvsem zaradi njih smo podali kazensko ovadbo. Ti so velikokrat nehali verjeti v pravičnost, da, celo v Boga. Veselilo bi nas, da po možnosti spet najdejo oboje."

Omenjena kazenska ovadba je izšla tudi v obliki knjige z naslovom *Afera papež*, iz slovenske izdaje pa objavljamo nekaj odlomkov.

Kazenska ovadba se podaja zaradi treh svetovnih zločinov, ki do danes niso bili prijavljeni, ker izhajajo iz institucije, na vrhu katere so »najvišji dostojanstveniki«, ki nastopajo, kot da so visoko nad kaznivimi dejanji. Tradicionalno spoštovanje do »cerkvene oblasti« je zameglilo zavest prava. Če bi neka nova verska skupina z grobim psihičnim pritiskom prisiljevala svoje člane, da svoje dojenčke včlanijo v skupino, da bi jo vse življenje financirali in se v vsem ravnali po njenih direktivah, potem bi to skupino označili za »sekte«. Če bi bilo mogoče, bi država organizacijo razpustila in kaznovala »vodje sekte« zaradi prisile in izsiljevanja, toliko bolj, če skupina ne bi dopuščala izstopov, ampak bi te preprečevala z grožnjo najtežjih kazni in s tem pri mnogih svojih članih povzročila težke duševne poškodbe in ovirala njihovo svobodo razvoja.

Ko gre za enake stvari, ali jih lahko drugače obravnavamo zgolj zato, ker gre za organizacijo, ki se ne obnaša tako samo do nekaterih, ampak po vsem svetu, in se imenuje »rimskokatoliška cerkev«, ki neprestano govori o verski svobodi, proti drugače mislečim pa ščuva »pooblaščenca za sekte«. Ni drugače, samo navadili smo se na to. Od 1.7.2002 ta navada ni več dovoljena. Na ta dan je stopil v veljavo rimski statut o Mednarodnem kazenskem sodišču, ki za hudodelstva proti človečnosti zagroža s kaznijo.

Če bi bila takšna nasilna sekta široko razširjena v današnji Afriki in bi svojim članom prepovedala uporabo kondomov pod grožnjo najtežjih kazni, bi s tem povzročeno prenašanje HIV/AIDS-a in smrtno primere pripisali voditeljem sekte in proti njim uvedli kazensko pravno preiskavo. Ali je lahko to drugače samo zato, ker se prisilno vzpostavljena sekta imenuje »cerkev« in si njen poglavar lasti pravico do nezmotljivosti?

Če bi v neki svetovni nasilni sekti spolno zlorabili na sto tisoče otrok in bi zločine prikrili na ukaz voditelja sekte in onemogočili kazensko pravno preiganje, bi bila proti tej kriminalni organizaciji in njenemu voditelju vložena tožba. Ali je lahko to drugače zgolj zato, ker se ta organizacija imenuje »cerkev« in ukaz, da je treba o zločinih molčati, ne pride od šefa mafije, ampak ga je izrekel papež? Ni drugače, ampak je to samo stoletja dolga navajenost na pedofilsko duhovščino in moč njenih vrhovnih duhovnikov. Odkar obstaja kaznivo dejanje hudodelstva proti človečnosti, gledanje stran ni več dovoljeno.

V nadaljevanju podajamo ovadbo za tri hudodelstva proti človečnosti, za katere je kazensko pravno odgovoren dr. Joseph Ratzinger kot nekdanji kardinal in današnji papež:

1. ohranjanje in vodenje svetovnega totalitarnege prisilnega režima, ki svoje člane podjarmlja z grožnjami, ki zastrašujejo in ogrožajo zdravje;
2. ohranjanje smrtonosne prepovedi uporabe kondomov, tudi takrat, ko obstaja nevarnost infekcije z virusom HIV;
3. vzpostavljane in ohranjanje svetovnega sistema za prikrivanje in podpiranje seksualnih zločinov katoliških duhovnikov, kar omogoča vedno nove zločine.

1. Zastrašujoči cerkveni režim

Obstaja upravičen sum, da je dr. Joseph Ratzinger kot kardinal in tudi kot papež nedoločenemu številu ljudi povzročil prizadetost njihovega duševnega in telesnega zdravja v smislu tč. k 1 odst. 7. čl.

1. Prisilno članstvo

Rimskokatoliška cerkev pridobiva svoje člane s prisilnim aktom, namreč s krstom pasivnih dojenčkov, kot opredeljuje kan. 96 kodeksa kanonskega prava (C.I.C.):

»S krstom se človeka priključi Kristusovi cerkvi ...«

Krst se praviloma izvrši v prvem letu življenja. Katoliški starši morajo verovati, da je novorojen otrok obremenjen z madežem izvirnega greha, katerega se lahko osvobodi le s pomočjo krsta. O tem dobesedno piše v danes veljavnem Katekizmu rimskokatoliške cerkve:

»Ker otroci pridejo na svet s padlo in z izvirnim grehom omadeževano človeško naravo, tudi oni potrebujejo ponovno rojstvo v krstu, da se osvobodijo moči teme in da se jih premesti v kralje-

stvo svobode božjih otrok, k čemur so poklicani vsi ljudje ... Cerkev in starši bi otroku kratili neprecenljivo milost postati božji otrok, če ga ne bi kmalu po rojstvu dali krstiti.« (Katekizem, št. 1250)

V kodeksu kanonskega prava piše v kanonu 867 čl. 1:

»Starši so dolžni skrbeti za to, da dajo svoje otroke krstiti prve tedne; kolikor se da kmalu po rojstvu, da, že prej se morajo starši obrniti na župnika, da za svojega otroka izprosijo zakrament in da so nanj ustrezno pripravljeni.«

V primeru, da je otrok v smrtni nevarnosti, mora biti krščen celo proti volji svojih staršev. Kan. 868, čl. 2 C.I.C. tukaj določa:

»V smrtni nevarnosti se otroka katoliških, da, celo nekatoliških staršev, krsti tudi proti volji staršev.«

Večina katoliških staršev se ukloni tej izjavi in da krstiti svoje otroke po možnosti čim prej, večinoma nekaj tednov po rojstvu. Po obstoječem mnenju za to zadošča njihova pravica do vzgoje,

čeprav krst po katoliškem nauku na nek način veže krščenca, kar pomeni isto kot osebno podložništvo. Katoliški katekizem pravi o tem naslednje:

Ko je postal član cerkve, krščenec ne pripada več samemu sebi, ampak tistemu, ki je za nas umrl in vstal. Zato se mora v skupnosti cerkve podrediti drugim, jim služiti, in ubogati cerkvene predstojnike, se jim podrejati, jih priznati in spoštovati.« (Katekizem, št. 1269)

Vključitev krščenca v katoliško cerkev je nepreklicna, (prim. v von Campenhausen, avt. Li-

stl, Joseph in Prison, Dietrich, Handbuch des Staatskirchenrechts der Bundesrepublik Deutschland, 2. izd., Berlin 1994, str. 759 sl.), zaradi česar cerkev tudi noče izstopnikov brisati iz registra krščenih.

Izstop namreč po obvezujočem cerkvenem nauku vodi v večno peklensko kazen. Tako na primer piše v knjigi Neunerja in Roosa »Der Glaube der Kirche in den Urkunden der Lehrverkündigung«, 13. izd., 1971, obr. šte. 381:

»[...] [Sveta rimska cerkev po besedi našega Gospoda in Odrešitelja, ki jo je ustanovil,] trdno veruje, priznava in oznanja, da 'nihče, ki je zunaj katoliške Cerkve, niti pogan' ampak tudi ne Judje ne krivoverci ali od edinosti ločeni [schismatici], ne morejo biti deležni večnega življenja, šli bodo marveč v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom, če se ne bodo pred koncem življenja njej (Cerkvi) priključili.«

Po kan. 1364 v prim. s kan. 751 Corpus iuris canonici vodi izstop iz cerkve v ekskomunikacijo, ki po št. 1463 Katekizma katoliške cerkve spet predstavlja posebno težek greh, ki po št. 1861 Katekizma za seboj potegne »večno smrt v peklu«.

2. Psihični teror

Za cerkvene člane med drugim velja:

»Kdor vseh knjig svetega spisa z vsemi deli, kot jih je navedel tridentinski cerkveni koncil, ne prizna za svete kanonske spise, ali kdor zanika, da jih je navdal bog, tega naj se izključi.« (Neuner in Roos, prav tam, obr. št. 98), kjer je formulacija »izključi« evfemističen prevod grško-latinske formule anathema sit, ki dobesedno prevedeno pomeni: naj bo preklet.

Preklet je potemtakem tudi tisti, ki ne prizna kazenskih sankcij starega testameta za Božjo besedo. Na primer:

»Če nekdo zagreši zakonolom z ženo bližnjega, tako naj oba umreta, zakonolomec in zakonolomka ...« (3 Mz 20,10)

»Če nekdo spi z moškim tako kot z žensko, sta storila grozoto in morata oba umreti.« (3 Mz 20,13)

»In če bi nekdo ravnal drzno, da ne uboga duhovnika, ki je tam v službi gospoda, tvojega boga, ali sodnika, ta mora umreti ...« (5 Mz 17,12)

»Če ima nekdo upornega in neposlušnega sina, ki ne uboga na besedo svojega očeta in svoje matere in četudi ga kaznujeta, ju noče ubogati, ga morata oče in mati prijeti in ga peljati k starešinam mesta in k mestnim vratom in reči starešinam mesta: Ta najin sin je uporen in neposlušen in ne uboga na najino besedo in je potratnež ter pijanec. Tako naj ga kamenjajo vsi ljudje njegovega mesta, do

Prostovoljne prispevke za delovanje društva lahko nakažete na račun št. 0510-0801-1968-046. Vsak evro pomaga. Hvala.

smrti ...« (5 Mz 21,18 sl.)

Take stvari se mogoče na prvi pogled zdijo kame-nodobne, kot da jih je čas prehitel za tisoče let. Rimskokatoliška cerkev pa to vidi drugače. Leta 1965 je njen najvišji gremij v obliki 2. vatikanskega koncila razglasil v svoji »dogmatski ustavi o božanskem razodetju« naslednje:

»... na osnovi apostolske vere štejejo naši sveti materi, cerkvi, knjige starega kot novega testa-menta v njihovi celosti z vsemi njihovimi deli za svete in kanonske, ker so bile napisane pod vpli-vom svetega duha ..., njihov tvorec je bog in kot takšne so predane cerkvi ... Ker mora torej vse, kar izrečejo inspirirani pisci ali hagiografi, veljati kot da je izrekel sveti duh, je treba knjigam spisa priznati, da zanesljivo, zvesto in brez zmote učijo resnico, ...«

Temu ustrezno piše v še danes veljavnem Kateki-zmu katoliške cerkve:

»Stari testament je neopustljivi del svetega spisa, njegove knjige je navdihnil bog ... kristjani časti-jo stari testament kot resnično Božjo besedo.« (obr. št. 121 in 123)

Če je temu tako, zdaj mogoče samo še omejitve posvetnega prava zadržujejo cerkev, da ne izvršu-je groženj s smrtjo, ki jih ima stari testament pri-pravljene za zakonolomce, homoseksualce, hereti-ke in neposlušne otroke. Bog starega testamenta, besede katerega ima cerkev še danes za veljavne kot »resnična božja beseda«, med drugim poziva-jo tudi na:

» ... Nikakor ne sklepaj zaveze s prebivalci deže-le, v katero prideš; sicer lahko tisti, ki živijo v tvo-ji sredini, zate postanejo past. Nasprotno, podreti morate njihove oltarje, razbiti njihove spomenike iz kamna, prevrniti njihove kultne obeliske.« (2 Mz 34, 12 isl.)

Pavel, ki ga cerkev časti kot »ljudskega aposto-la«, gre celo še korak naprej, ko piše o drugače mislečih oziroma o pripadnikih drugih kultov:

»Polni so vsega krivičnega, hudobije, lakomnosti, zlobe ... Oni, ki to delajo, vedo, da si po božjem zakonu zaslužijo smrt ...« (Rim 1,29 sl.)

Kako resno cerkev jemlje takšne apele, če ji tega ne prepreči posvetno pravo, je dokazala na pri-mer pri misijonarjenju v Latinski Ameriki. Če se ljudstvo dvigne proti okrutnemu bogu starega te-stamenta, s katerim se cerkev identificira, mu po-novno grozijo strašne stvari:

»On bo požrl ljudstva svojih preganjalcev in zdro-bil njihove kosti in jih uničil s svojimi puščica-mi.« (4 Mz 24,8)

Naj sodobnik z zdravim človeškim razumom to še tako težko povezuje z Bogom, po cerkvenem umevanju je tudi to »resnična Božja beseda«, in kdor trdi drugače, se ga šteje med krive učitelje, katerim cerkev navrže 2. Petrovo pismo:

»Oni so kot nes pametne živali, ki so po naravi ro-jene zato, da se jih ulovi in zakolje ... Oni so sra-motni madeži ...« (2 Pt 2,12 sl.)

Verske svobode ali svobode vesti ni. Namesto te-ga velja:

»Podvreči se rimskemu papežu je za vse ljudi nuj-no potrebno za odrešitev. To razlagamo, trdimo, določamo in oznanjamo mi.« (Neuner in Roos, prav tam, obr. št. 430)

Papeževe odločitve so »same iz sebe nespremen-ljive in ne na podlagi privolitve cerkve. Če bi si nekdo dovolil – bog ga obvaruj – nasprotovati tej naši odločitvi, naj bo izključen« (to je preklet) (Neuner in Roos, prav tam, obr. št. 454)

»Preklet« pomeni obsojen na večne peklenske muke. Karl Jaspers, eden velikih nemških filo-zofov prejšnjega stoletja, piše o teh sankcijah: »Večne peklenske muke: Cerkev je neizproсно zavrgla Origenov nauk, po katerem so z vzpostavitvijo prejšnjega stanja vseh stvari (apokatastasis panton) peklenske muke časovno omejene ...

S tem so duše ostale v njenih rokah. Nietzsche je opozoril na to ..., da je cerkev vsepovsod razširje-ne predstave o peklenskih mukah prevzela kot 'najbolj plodno jajce svoje moči' ..., ker duhovnik prodre v samo dušo in to v polnomočju svojega položaja, ne zgolj kot človek, zmore spraviti ver-nike pod nezaslišan pritisk. Od staršev mogoče terjja odgovornost in jim grozi z vicami, če ne skr-bijo za to, da tudi njihovi odrasli otroci ostanejo zvesti cerkvi.« (Jaspers, Der philosophische Glau-be angesichts der Offenbarung , str. 85 isl.)

(...) Posledice tega terorja so pri mnogih ljudeh, ne na-zadnje pri otrocih in mladini, strah pred grehom, kronično slaba vest, hipohondrija in cela kopica pojavnih oblik »ekleziogene nevroz«, ki lahko implicirajo podložnost cerkvi, ki deluje še celo pri tistih, ki so se v življenju poskušali osvoboditi detajlov cerkvenega grozilnega sporočila. Karl Jas-pers piše o tem: Duhovnik vdre ob smrtni uri, na-jsi je to v pomoč najsi je mučno. Do danes lahko opažamo, da se katoliki, ki so postali neverni, na

tej točki spet spreobrnejo, kot da bi jih držala ne-ka notranja veriga.« (prav tam, str. 86) To je strah v duši, ki priklepa cerkvenega člana od otroštva, izražen v enem najpomembnejših verskih spisov papeževe cerkve, kjer piše: »Grozno je pasti v ro-ke živega boga.« (Heb 10,31)

3. Hudodelstvo proti človečnosti

Prisila vere in vesti, ki izhaja iz rimskokatoliške cerkve in jo izvajajo na prisilno rekrutiranih in prisilno pridržanih članih in uveljavljajo z gro-žnjami najhujšega zla večnih peklenskih muk, ki si jih je sploh moč zamisliti, je težko oviranje člo-vekovne osebn svobode in njegove duševne ter duhovne integritete. Da pri tem cerkveni člani ko-lektivno ne doživijo psihičnega in duhovnega ko-lapsa, si lahko razlagamo tako, da mnogi ne je-mljejo resno večine cerkvenih grozilnih sporočil. Ta notranja emigracija pa nič ne spremeni nečlo-veškosti sistema in njegovega cilja, da popolno-ma duševno in duhovno podjarmi cerkvene člane. »Zaradi tega«, tako si dobesečno lasti pravico »mora z mučno skrbnostjo odstraniti in iztrebiti vse, kar je proti veri ...« (Neuner in Roos, prav tam, obr. št. 382)

(...)

Končno se še ne ve, kolikšna je škoda, ki jo je povzročila cerkvena prisila, kajti pri zločinih pro-ti človečnosti, ki pridejo tu v poštev, zadostuje že resno ogrožanje zdravja žrtve (prim. Werle, Völ-kerstrafrecht , 2. izd., 2007, obr. št. 343). V vsa-kem primeru gre za uporabo duhovnega nasilja, druge zločine proti človečnosti, kot je npr. »prisi-ljevanje v prostitucijo« (tč. g odst. 1 čl. 7.) ali de-portacija (tč. d.) ali – »vse odstraniti in iztrebiti« - podobno apartheidu (tč. j.)

S tem povezano časovno trpljenje je v primerjavi z zagroženimi večnimi peklenskimi mukami za-res nedolžno. Cerkveni sistem prisile s tem spada pod dejstva »druga nečloveška ravnanja podobne vrste« (v smislu tč. k odst. 1 čl. 7.).

(...)

Državna pomoč je bila tudi v tem, da niso bile postavljene nikakršne pravne omejitve proti prisil-nemu cerkvenemu sistemi, ki je v nasprotju s člo-vekovimi pravicami. Odkar pa je stopil v veljavo rimski statut mednarodnega kazenskega sodišča, dne 1.7.2002, se je to spremenilo. S tem je bilo v mednarodnem pravu opredeljeno kaznivo dejanje zločina proti človečnosti. Ta ne ščiti samo pred umorom in ubojem, ampak upošteva širše člove-kovne pravice, kot je na primer zaščita pred rasno diskriminacijo, izgon in druge nečlovečnosti. Z uvedbo mednarodnega kazenskega prava se je zgodil kulturni preobrat človeštva. Zdravju ško-dljivega psihološkega terorja s prisilo vere in ve-sti z nečloveškimi grožnjami ni treba več trpeti, ampak je kazniv, če je »civilnemu prebivalstvu« povzročen z »razširjenim ali sistematičnim« deja-njem (str. 1 odst. 1 čl. 7 statuta MKS). Cerkveni sistem prisile je takšen napad, kajti cerkvene gro-žnje potekajo »v izvajanju politike ... organizaci-je«, namreč cerkve, ki »ima za cilj takšen napad« (odst. 2a čl. 7 statuta MKS), da bi pri civilnem prebivalstvu po vsem svetu uveljavila svoje ver-ske nauke.

(...)

II. Morilska prepoved kondomov

Obstaja upravičen sum, da je dr. Joseph Ratzinger kot papež nedoločenemu številu ljudi povzročil težke okvare njihovega telesnega zdravja pa tudi smrt v smislu tč. a in k odst. 1 čl. 7 statuta MKS.

1. Konflikt

Po navedbah ZN je trenutno več kot 22 milijonov ljudi v Afriki okuženih z AIDS-om; okrog 30 mi-lionov jih je zaradi kužne bolezni že umrlo. V Ju-žni Afriki je s tem prizadet vsak peti. Letno pride do okrog 500.000 novih okužb. Na prizadetih področjih živi tudi več milijonov katolikov.

Virus HIV se prenaša z izmenjavo telesnih teko-čin, zato je eden najpomembnejših ukrepov za za-jezitev epidemije v tem, da ljudi na ogroženih področjih spodbujajo, da pri spolnem občevanju uporabljajo kondome.

Po nauku rimskokatoliške cerkve, ki ga je v enci-kliki Humanae vitae leta 1968 objavil papež Pa-vel VI., so kontracepcijska sredstva strogo prepo-vedana. Nič se tudi ni spremenilo, ko je število okuženih z virusom HIV v 80. in 90. letih prejšnjega stoletja zelo hitro naraščalo in je virus HIV povzročil smrt milijonov, kar traja še danes. Ko je papež Janez Pavel II. februarja 1993 obi-skal Ugando, je izpustil žgoče vprašanje po spre-membi smrtno nevarne prepovedi kondomov. Rajši je vzel v zakup širjenje kužne bolezni, kot da bi spremenil »moralni nauk« Vatikana. V pri-ročniku »Vademecum für Beichtväter «, ki ga je isti papež naročil leta 1997, kardinal Alfonso Lo-

pez Trujillo, predstojnik »papeškega sveta za družino«, podčrtuje absolutno veljavnost stare do-ločitve: »Cerkev je stalno učila, da je preprečeva-nje zanositve, to pomeni, da je vsak namerno ne-plodno storjeni akt, v sebi grešno dejanje. Ta nauk je treba gledati kot definitiven in nespremen-ljiv.«

Člani katoliške cerkve, ki živijo na afriških podro-čjih in jih ogroža AIDS, predvsem južno od Saha-re, so pred strahotno alternativo: Če se pri spol-nem občevanju zaščitijo s kondomom, postanejo hudi grešniki, če se iz strahu pred kaznimi za gre-he, s katerimi grozi cerkev, ne zaščitijo, postanejo kandidati smrti. Leta 1989 je katoliški moralni bo-goslovec – Carlo Caffarra, ki je danes nadškof Bo-logne – zahteval konec vseh spolnih aktivnosti ce-lo znotraj zakona, če je eden od partnerjev pozitiven. Prepoved kondomov ne le, da vodi do smrtno nevarne okužbe katolikov, temveč hkrati te napeljuje k okužbi nekatolikov.

(...)

2. Pokorščina s smrtnim izidom

Toda tudi papež, ki zdaj vlada, si zatiska ušesa pred stisko vesti svojih duhovnikov in vernikov. Še huje: Na svojem prvem potovanju po Afriki marca 2009, ko je veliko afriških katolikov upalo na odrešilno besedo, je v pogovoru z novinarji v letalu, ki ga je pripeljalo v Afriko, zaostril to di-lemo. Rekel je: »Problema z AIDS-om ne more-mo rešiti tako, da razdelimo kondome. Njihova uporaba še poveča problem.« Rešitev naj bi bila v »spiritualnem in človeškem prebujenju« in »prija-teljstvu za trpeče«.

(...)

III. Pokroviteljstvo nad seksualni-mi delikti klera

Končno obstaja hud sum, da je dr. Joseph Ratzin-ger kot prefekt kongregacije za vero svoje cer-kve in kot papež sistematično prikrival spolno zlo-rabo otrok in mladoletnikov vse do danes, storilce ščitil in s tem dajal potuho za nadaljnjo spolno nasilje nad mladoletniki. (v smislu odst. g čl. 7 statuta MKS)

1. Seksualni zločini katoliških duhovnikov po vsem svetu

Znano je, da je zadnja desetletja na tisoče katoli-ških duhovnikov po vsem svetu spolno zlorabilo in posililo na deset tisoče otrok in mladoletnikov. Opis, ki sledi, se omejuje na seksualne zločine najbolj prizadetih dežel in nekaj primerov cerkve-nega prikrivanja. Opira se predvsem na pregled odvetnika Geoffreya Robertsona, THE CASE OF THE POPE , 2010 in na poročila medijev z ne-mškega ter angleškega govornega področja. Ra-zen tega se sklicuje na spletno stran gottes-su-che.de in tamkajšnji obsežen pregled seksualnega nasilja v katoliški cerkvi med leti 1993 in 2011.

(...)

Povzetek

1. Ko je stopil v veljavo rimski statut Medna-rodnega kazenskega sodišča 1.7.2002, se je začel kulturni preobrat. Končal se je čas, ko so poli-tično in svetovnonazorsko motivirani množični zločini ostajali nekaznovani, ker jih ni bilo moč definirati s prejšnjim pojmovanjem kaznivih de-janj: morjenja, protipravnega odvzema prostosti in prisiljevanja. V rimskem statutu definiran zločin proti človečnosti nima v vidu samo množičnega dejanja in kazensko pravne odgovor-nosti kolovodij, ampak je razširil tudi spekter zaščitениh pravnih dobrin: V čl. 7 odst. 1 tč. k se zagrozi s kaznijo za »nečlovečna dejanja, ki na-klepno povzročajo veliko trpljenje ali hude tele-sne poškodbe ali okvare duševnega ali telesnega zdravja«, če predpostavljamo, da so te poškodbe podobno daljnosežne, kot je na primer posilstvo, zasužnjenje ali nasilen odvzem prostosti. Tu je vključeno tudi psihično nasilje, ki lahko privede do okvare zdravja. Msikatero na svetu poznano nasilje, s katerim smo se sprijaznili, ker je »že ve-dno tako biloc, postane v okviru rimskega statuta tudi kazensko pravno relevantno.

2. Pričujoča ovadba prihaja do rezultata, da to za-deva prisilni sistem rimskokatoliške cerkve pod vodstvom obdolženca in s tem povezanimi strah zbujajočimi grožnjami z večnimi peklenskimi mu-kami. Te grožnje vodijo nešteto ljudi v bolezens-ko psihično in duševno odvisnost, odvzamejo jim možnost, da se na eksistencialnih življenjskih področjih odločajo po svoji lastni vesti. Prav ta prisilni sistem je omogočil druga dva prijavljena zločina proti človečnosti. Kazensko pravna preso-ja tega skrajnega psihičnega pritiska, ki ga izvaja cerkveni regiment, je toliko bolj na mestu, ko ob-dolženi poskuša odvrniti pozornost od totalita-rizma svojega sistema na ta način, da vzdolž in

povprek hvali versko svobodo, ki jo tepta njego-va lastna cerkev – tako v ravnanju z lastnimi čla-ni kot tudi z agresivno nestrpnostjo do verskih konkurentov, predvsem takrat, ko gre za verske manjšine.

3. Ovadba pride dodatno še do rezultatov, da je obtoženi kazensko pravno soodgovoren za smrt sto tisoče, mogoče milijone ljudi obolelih za aid-som, ker je kljub širjenju kužne bolezni vztrajal na cerkveni prepovedi kontracepcijskih sredstev proti prenašanju HIV in jih uveljavil z grožnjami svojega prisilnega sistema.

4. Končno pride ovadba do rezultata, da je obdo-lženi kazensko pravno odgovoren za to, da so se v zadnjih desetletjih vse bolj širili seksualni zločini katoliških duhovnikov. V javnosti se ob-toženi vede kot bogaboječ cerkveni vodja, ki se žrtvam klerikalnih skruniteljev otrok opravičuje in hoče preprečiti nadaljnja dejanja. V resnici ravna kot ledeni zaščitnik svetovnega sistema prikrivanja, ki daje prednost zločincem na škodo njihovih žrtev in vsakodnevno daje potuho za no-ve zločine.

(...)

Cena knjige, ki ima 78 strani, je 7,80 evrov in poštni stroški, naročite pa jo lahko po tel. 041 214 233, na info@zrtve-cerkve.org ali na naslo-vu društva Zaloše 15, 4244 Podnart.

Več o slovenski izdaji na www.zrtve-cerkve.org, o nemški, ki velja v primeru neskladja besedila, pa na www.der-fall-des-papstes.com/index.php.

Resnica in cerkev se izključujeta!

Ni več dvoma:
cerkev je utemeljena na krvavi bibliji,
reproducira se s prislilnim krstom otrok,
za preživetje ji ni noben zločin prevelik
in skozi vso zgodovino plava v spolni nemoralu,
pedofiliji in danes v pranju denarja!

Vse to nasprotuje resnici, Bogu,
na katerega se cerkev sklicuje!

Dejstva in še več o katoliški cerkvi!

Vladko Began

Knjiga o cerkveni pedofiliji, nasilnem cerkvenem nauku do otrok, prisilnem krstu dojenčkov, boga-stvu cerkve, ponarejanju biblije, negativnem vplivu biblije na družbo, papeževem prekletstvu vegetarijancev in drugih cerkvenih prekletstvih, zločinih nad živalmi, tožbi zoper katoliško cer-kev, ker ni krščanska ...

206 strani, 20 evrov in poštni stroški. Naročila: tel. 031/284 643 ali vlado.began@siol.net. Več o knjigi na www.began.si.

.....

Ali ste vedeli, da je Janez Pavel II. leta 1979 od-stavil kardinala Suenensa, ker ga je ta kritiziral, češ da je uporabil denar matere Tereze za gradnjo razkošnega plavalnega bazena v svoji rezidenci v Castel Gandolfu. Ali ste vedeli, da je sedanji pa-pež sprejel vojnega zločinca generala Gotovino?

RAZMISLI

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico

Letnik V, številka 10

Datum natisa: 1.6.2011, leto izida: 2011

Naklada: 5000 izvodov, ISSN: 1854-813X

Imetnik avtorskih pravic je izdajatelj oz. avtorji, ki imajo sklenjen ustrezen dogovor.

Izdaja:

Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve

Zaloše 15, 4244 Podnart, tel.: 041 214 233

Transakcijski račun: 0510-0801-1968-046

www.zrtve-cerkve.org, info@zrtve-cerkve.org

Predsednica:

Janja Škrjanc

Uredništvo:

Odgovorna urednica: Maja Fišer

Tel.: 040 749 126, fiser.maja@gmail.com

Borislav Kosi, Janja Škrjanc, Greti Čede

Naslov uredništva: Zaloše 15, 4244 Podnart

Brezplačno ustno pravniško svetovanje o izstopu iz kat. cerkve je na voljo na telefonu 031 284 643.